

umuligt paa den Plads, der een Gang var givne, virkelig at tilfredsstille alle de Fordringer, der fra Videnstabens Side allerede da stilledes, og som det var at forudsige, meget snart maatte stilles. Fisker foreslog derfor Ministeriet at indlede Forhandlinger med Krigsministeriet for om muligt at opnaa en Plads paa Fællederne til et nyt Frederiks Hospital. Sagen stod imidlertid temmelig stille nogle Aar, maaste ogsaa begrundet i, at Fisker de sidste Par Aar af sit Liv var blevet noget svagelig, men den nye Direktør, som efter Fiskers Død kom til, Oberst Schøller, tog da Planen op og foreslog atter Ministeriet, at man skulde gaa til en indgaende Forhandling med Krigsministeriet og med Kommunen for at opnaa den nødvendige nye Plads til et nyt Hospital, ny Fødselsstiftelse og nye lægevidenskabelige Undervisningsanstalter. Ministeriet anmodede dernæst saavel Krigsministeriet som Magistraten om sammen med Kultusministeriet at nedsætte en Kommission for at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Det viste sig da meget snart, at skulde man naae til et Resultat, maatte man ikke alene indskrænke sig til at skaffe Frederiks Hospital den nødvendige Plads paa Fællederne, men hele det store Fælledspørgsmaal maatte løses med det Samme. Thi Krigsministeriet stillede sig og maatte ganske naturligt stille sig paa det Standpunkt, at der allerede var opgivet saa meget af Fællederne, dels til 2 nye Kirker, dels til Epidemihospitalet og dels til Lægeboligerne, at det ikke var Krigsministeriet muligt at opgive, om det saa var blot en Kvadrattomme mere, end det havde gjort, uden Erstatning. Krigsministeriet fordrere derfor, at skulde man bort fra Fællederne, maatte der staves en anden stor samlet Fælled til Veie foruden forfættelige andre mindre Fællede til mindre Dvælses. Fra Kommunens Side stillede man sig egentlig meget velvillig overfor denne Tanke, idet man ogsaa fra Kommunens Side ønskede Fælledspørgsmaalet løst paa en saadan Maade, at den Del af Fællederne, som Krigsministeriet beholdt, gik helt over til at være Krigsministeriets Eiendom, medens paa den anden Side Kommunen fik fuld Naadighed over det, som Krigsministeriet forlod. Forholdet var jo nemlig det, at Kommunen havde den nøgne Eiendomsret, men egentlig, talte heller ikke meget mere, idet Krigsministeriet til evige Tider havde Brugen af Fællederne uden Afgift. Imidlertid kom der endda et Spørgsmaal til foruden det omtalte Fælledspørgsmaal, idet der fra Krigsministeriets Side med Rette blev gjort gjældende, at skulde man have en Fælled

liggende langt udenfor Byen, maatte man ogsaa have en Kaserne liggende i Nærheden. Man kunde ikke, især med en saa kort Udbannelsesetid, som vi have her i Landet, lade mange Timer gaa til Spilde ved den lange Udrykning fra Sølvgaardens Kaserne til Valby, hvor der var Tale om at faae den nye Fælled. Det lykkedes nu først at komme overens med Grundeierne ude i Valby om, at de paa rimelige Vilkaar skulde sælge en Del af deres Jorder saaledes, at der, som det høie Thing vil vide, blev tilveiebragt en stor Fælled. For omtrent to Aar siden foreslog jeg altsaa, da det var lykkedes mig at komme overens med Grundeierne derude — det var mig, der ønskede Fælleden ud af Krigsministeriets Hænder, derfor maatte jeg jo ogsaa paatage mig at lede de Forhandlinger, der i saa Henseende skulde foregaa. — jeg foreslog altsaa som sagt, da det var lykkedes mig at komme overens med Grundeierne om at afstaa saa stor en Del til Fælled, som Krigsministeriet forlangte, at kjøbe Terrainet. Dette Thing gik ind paa at kjøbe Fælleden, men mente dog, at der ikke var nogen rimelig Grund til, at just Frederiks Hospital skulde anvende sine Penge dertil. Man bestemte derfor, at Finansministeriet skulde kjøbe Fælleden. Denne Fælled ligger nu under Finansministeriets Bestyrelse, indtil den Sag, som jeg her har den Ære at forelægge, er gaaet i Orden. Dermed vil da følge, at Krigsministeriet faaar Fælleden. — Der førtes dernæst Forhandlinger med Kommunen, og det lykkedes at slutte en Kontrakt med Magistraten. Den da afsluttede Kontrakt som er lig den sidst afsluttede paa et enkelt Punkt nær, som jeg senere skal komme til — for ikke at gjentage mig, skal jeg ikke komme ind paa den første Kontrakts Ordlyd — blev forelagt Borgerrepræsentationen, men Borgerrepræsentationen fandt, at den var noget for dyr, idet den vilde bevirke, at Kommunen kom til at betale Krigsministeriet 2 Mill. Kr. ved et Magelæg, som jeg strax skal omtale. Da nu Borgerrepræsentationen havde forkastet denne Plan, men det dog var Ministeriet fuldt bejendt, at dels var der Mange i Borgerrepræsentationen, som meget ønskede Sagen gennemført, og dels vilde først og fremmest Magistraten overordentlig gjerne have den gennemført, ligesom det ogsaa var af stor Interesse særlig for Kultusministeriet for Frederiks Hospitals Skyld, at faae Sagen gennemført, indledede vi Sagen igjen, og det lykkedes med en ringe Modifikation at komme til Enighed med Magistraten og dernæst at faae Sagen, jeg tror endog enstemmig, vedtagen i Borgerrepræsentationen. Kon-